

Degradace proteinů

V eukaryotních buňkách existují dva hlavní způsoby, jimiž dochází k rozkladu proteinů na peptidové zbytky:

1. **Autofagie** (z řečtiny „sebepojídání“), při níž se odstraňují proteiny s dlouhou životností nebo větší struktury, jako jsou organely, jejich transportem do lyzozomu, kde jsou rozštěpeny^[1].
2. Proteiny, které mají kratší dobu životnosti, a to je drtivá většina (cca 90 %) všech degradovaných proteinů, nejsou rozkládány v nějaké membránové organelle, jakou je lyzozom, nýbrž volně v cytozolu nebo v jádře pomocí multiproteinového komplexu zvaného **proteazom**.

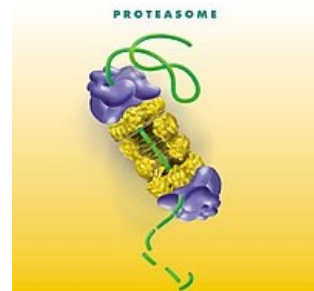
Podrobnější informace o degradaci proteinů naleznete na následujících stránkách:

Fyziologie

- Lyzosomy
- Proteasomy (obecný základ)
- Degradace proteinů na proteazomech

Patologie

- Lyzomální onemocnění
- Nádorové stroma jako léčebný cíl
- Kancerogeneze

Odkazy

Související články

- Bílkoviny
- Ubikvitinace
- Deubikvitinace
- Historie ubiquitin-proteazomového systému
- Inhibitory proteazomu
- Proteazom (podrobně)

Zdroj

- CVEK, Boris. Od ubiquitinu k antabusu. *Britské listy : deník o všem, o čem se v České republice příliš nemluví* [online]. 2011, roč. -, s. -, dostupné také z <<https://blisty.cz/legacy.blisty.cz/art/56680.html>>. ISSN 1213-1792.

Reference

1. TODDE, Virginia, Marten VEENHUIS a Ida J VAN DER KLEI. Autophagy: principles and significance in health and disease. *Biochim Biophys Acta* [online]. 2009, vol. 1792, no. 1, s. 3-13, dostupné také z <<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19022377>>. ISSN 0006-3002.